

De pers als middel van regering.

Reeds meermalen is de vraag geopperd, waarom men ook bij ons niet, gelijk in andere landen, een ministerieel orgaan bezit, dat zich bepaaldelijk bezig houdt, met de handelingen en inzichten der regering in het licht te stellen en aan te dringen. In den tegenwoordigen tijd, zegt men, is er geen krachtiger hefboom der publieke opinie dan de pers; geene regering kan blijven bestaan, die de pers tegen zich heeft; geene regering kan op den duur de natie van hare overtuiging doordringen en door nationale overtuiging nationale kracht wekken, tenzij haar dit magtig, en bestendig werkzaam, middel ten dienste sta. Niet aangevallen worden door de pers, is voor eene regering niet genoegzaam, om zich staande te houden; eene regering die niet door de pers ondersteund wordt, verliest allengs bij het publiek al zijn zedelijk overwigt. De regering die de pers tegen heeft, verslijt, omdat zelfs de hardste rots niet tegen den dagelijks uithollenden druppel bestand is; de regering die door de pers niet ondersteund wordt, gaat onder in vergetelheid en onverschilligheid.

Ondersteuning nu, in de eigenlijke beteekenis van het woord, dat is, dagelijksche stelselmatige ontwikkeling van het systeem, van de inzichten en bedoelingen der regering, wederlegging van de argumenten harer tegenstanders, kritiek van de stellingen der verschillende oppositiën en anti-kritiek van de kritiek der tegenpartij — kan eene regering alleen bij hare eigene organen vinden. Een op zich zelven staand blad zal zulk eene taak noch kunnen, noch willen vervullen. Het zal zich kunnen aansluiten aan het systeem der regering, wanneer haar systeem terzelfder tijd het zijne is, maar het is daarom in geene deele, het orgaan der regering. Een zelfstandig blad, dat zijne roeping begrijpt, geeft bij voorkeur kritiek. Zelfs dan wanneer het met de handelingen en inzichten der regering instemt, zal het die punten behandelen, die het zwakst zijn, die aanvulling, wijziging en verandering behoeven. Een zelfstandig blad kan ook daarom nooit voor regerings-orgaan dienen: 1o. omdat het niet in alle opzichten met de regering eenstemmig denkt; 2o. omdat zijne overtuiging niet altijd op dezelfde gronden als die der regering rust; 3o. omdat het in vele punten met de inzichten en het stelsel der regering onbekend is.

Wil de regering stelselmatig en bestendig ondersteund en verdedigd worden, zoo kan zij dit alleen zelve doen; zij moet dan hare eigene tribune hebben, van waar zij dagelijks het publiek toespreekt. In andere landen heeft men daarvoor de zoogenaamde half-officiële of half-ministerieele dagbladen, maar — gelijk alles wat half is — heeft ook een half-ministerieel orgaan, zijne eigenaardige nadeelen. Half-ministerieel wil zeggen half niet-ministerieel; half eigene, half officiële overtuiging. Niets nu is doodelijker voor het credit en het zedelijk overwigt van een blad, dan een dergelijke amphibie-achtige toestand. Eene over-

tuiging moet geheel, onverdeeld en volledig zijn, of zij overtuigt niemand. Een half-ministerieel blad maakt aanspraak op halve onafhankelijkheid. Dit geeft tweederlei ongelegenheid. Vooreerst trekt het aan het blad eene liverei aan; men kan nooit vergeten, dat het blad, dat zich halve onafhankelijkheid voorbehoudt, de wederhelft zijner onafhankelijkheid prijs heeft gegeven. Ten andere zal, juist omdat het blad slechts halve ministerieele kleur draagt, de tegenpartij steeds vrij zijn, naarmate het in hare kraam te pas komt, of als officieel aan te vallen, wat misschien niet officieel is, of, omgekeerd, als niet-officieel voorbij te gaan, wat wel officieel is.

Gelijk in alle zaken, zoo moet ook hier de ondersteuning volledig, oprecht en ondubbelzinnig zijn. Het orgaan der regering moet zuiver officieel zijn; de regering moet zelve onmiddellijk hare eigene zaak bepleiten, zelve haar beginsel ontwikkelen, zelve hare stellingen toelichten, uitwerken en aandringen. Men moet weten, dat men met eene overtuiging te doen heeft, die er naar streeft nationale overtuiging te worden. De pers moet zoowel een middel van regering zijn, als zij een middel van oppositie is.

Eene dergelijke deelneming der regering aan de publieke discussie is, gelooven wij, pligt. Zoo de regering inderdaad de uitdrukking is van een deel des volks, zoo zij niet alleen individuele beginselen maar nationale beginselen vertegenwoordigt en oproepen is in werking te brengen, zoo mag zij niet verzuimen alle middelen, die zij ter hand kan nemen, te gebruiken, om de voortreffelijkheid van dat beginsel aan te toonen. Zij mag niet zwijgend aanhooren, dat het beginsel, 't welk aan haar ter ontwikkeling en toepassing is toevertrouwd, aangerand, gehoond en in discredit gebracht worde. Eene constitutioneele regering mag niet nalaten te overtuigen waar zij overtuigen kan; zij mag haar stelsel niet in het slijk laten sleuren, omdat het niet alléén haar stelsel is, maar ook het stelsel van het publiek dat door haar regeert; een gouvernement, dat de openbaarheid als het levens-element van alle constitutioneele regering erkent, mag hierin vooral de openbaarheid niet loochenen; mag de gelegenheid om dagelijks licht te verspreiden en de nevelen te verstrooijen, die kwalijk begrip of moedwillige miskenning telkens doen oprijzen, niet laten voorbijgaan. Voor eene constitutioneele regering is de hoofzaak: niet het publiek te regeren, maar: MET het publiek te regeren. En nooit zal een gouvernement met het publiek regeren, wanneer het het krachtigst middel om het publiek voor te lichten en aan zijne zijde te houden, ongebruikt laat.

Toen, in de zitting der Tweede Kamer van vrijdag, de heer VAN TWIST zijne interpellatie over het oponthoud in de aanbieding der organieke wetten deed, antwoordde de minister van Binnenlandsche Zaken: »Het is goed, dat deze zaak tot afdoening komt en het is mij aangenaam, door het aangevoerde van den vorigen spreker, wendingen te vinden, om de Kamer

den loop der zaken te kunnen blootleggen." Het was den minister »aangenaam aanleiding tot blootlegging van zaken" te vinden. Wij gelooven het gaarne; de interpellatie van den heer VAN TWIST was een gelukkig toeval, maar is het verstandig de »blootlegging van zaken" alleen van dergelijke gelukkige toevallen afhankelijk te maken? altijd met antwoorden te wachten tot men ondervraagd wordt, en nooit uit zich zelve te spreken? Mag eene regering aldus de groote belangen, die aan hare zorg toevertrouwd zijn, aan de kans wagen, of een vertegenwoordiger haar ter verantwoording oproept? De interpellatie is een onzeker middel, dat veelal of niet aangewend zal worden, of veel te laat, en het is zelfs, dat afdoening der zaken niet wenschelijk, dat de vertegenwoordiging dikwijls of veel interpellere. Indien het ministerie tot beginsel wilde nemen, niet dan op bijzondere »aanleiding" van de zijde der Kamer, opening van zaken te geven, zal het zoowel zich zelve als de gansche constitutioneele partij dikwijls te leur stellen. En waarom ook zou het niet, wanneer de »aanleiding" uitbleef, zelf het initiatief nemen, om het publiek in te lichten en gerust te stellen?

Ons eenig officieel blad is de *Staats-Courant*; maar deze is tot nu toe de antipode geweest van de pers als middel van regering. Een paar lakonieke regels om aan te kondigen, dat het een of ander berigt onwaar of onnaauwkeurig is, zullen de regering niets krachtiger maken. Het aanvoeren van bepaalde feiten of handelingen is niet de manier waarop eene regering aangevallen en verzwakt wordt, maar de voorstelling der feiten, de onderstelde en ondergeschovene bedoelingen, de gevolgtrekkingen en de beschouwingen of — zoo men met een eerlijk en oprecht blad te doen heeft — het verschil van inzicht, van opvatting en begrip, dit is het wat, dag aan dag, op allerlei wijzen aan het publiek voorgelaten, de regeringen verslijt en haar den steun der natie onttrekt. Tegen dit wapen baat alleen hetzelfde wapen. De politieke huichelarij moet ontmaskerd, de kwade trouw aangetoond, het ongegronde der toegelichte bedoelingen bewezen worden; verkeerd begrip en verkeerde opvatting moeten, door kracht van betoog, uit den weg geruimd worden; argument moet tegen argument, overstaan en de bewijsgronden moeten door tegenbewijsgronden ontzenuwd worden. Men moet niet alleen de publieke opinie bezig houden; men moet het onderwerp in de publieke opinie, door de discussie der dagbladen zoowel als door de discussie in de Kamer, doen rijpen; de natie moet de regering niet slechts ondervinden, maar verstaan en begrijpen. Het stelsel eener regering zal nooit zuiver door het publiek worden opgevat, wanneer de regering niet een eigen orgaan bezit, dat hare denkbeelden zuiver overbrengt.

Voor al is het van groot belang, dat alle verkeerd begrip, alle misverstand en alle openbaringskenning, terstand komt, en dat de afdoening der zaken niet als middel van re-

gering, veel is dat nooit wordt opgehelderd, ~~maar~~ zelfs de meest bevredigende opheldering, wanneer zij niet op het oogenblik zelf plaats heeft, geheel haar doel. De indruk, eens ontvangen, wordt niet weder uitgewischt. De oorzaak is weggenomen, maar het uitwerksel blijft. Het publiek vraagt niet, gaat niet na, herinnert zich dikwerf niet eens meer, hoe en waar en wanneer het den indruk ontvangen heeft. Het heeft hem ontvangen, en het behoudt hem. Eene miskenning, die zes weken geduurd heeft, voordat zij weg werd genomen, laat altijd een likteeken na. Het is, — men weet niet hoe, men weet niet bij welke gelegenheid — in het gemoed ingedrongen; het heeft zich in ons brein genesteld en het laat zich niet meer uitroeijen. Men zal altijd meenen, dat, als de miskende partij zoo veel tijd liet voorbijgaan om hare onschuld te bewijzen, er toch wel iets aan zal gehaperd hebben.

Wij beschouwen eene regering, niet als een ligchaam dat tegenover het publiek staat, maar als gevolmachtigde van een deel der natie. Daarom mag, naar ons inzien, eene regering een zoo krachtig middel als de pers is, om op het publiek te werken en hare overtuigingen, hare stelsels en beginselen, in de natie te doen wortelen, niet ongebruikt laten. De twee groote beginselen der constitutioneele regering zijn openbaarheid en beredeneerde overtuiging. Welnu, rigt eene tribune op, van welke gij ons dagelijks toespreekt. Openbaart uwe beginselen; bewijst ons, dat de aantijgingen uwer vijanden ongegrond zijn; overtuigt ons van de juistheid uwer inzichten, van de doelmaticheid uwer handelingen. Verheft uwe overtuiging tot de overtuiging der natie.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 14 maart. In Keurhessen wordt de stemming tusschen de Kamer en de regering steeds hedenkelijker. Beiden willen niets meer met elkander te doen hebben, en leveren zoodoende een nieuw staaltje van het constitutioneele leven in Duitschland. Het laat zich ligtelyk beseffen hoezeer de belangen des volks hieronder lijden. Doch hiervan wordt thans geene notitie meer genomen. Inderdaad wordt alles weder afgeschapt wat het in den jongsten tijd verworven had. Zoo worden reeds de voor den landhouwer zoo drukkende voormalige jagtprivilegiën van lieverlede weder herasteld; ook worden oeral de verderfelijke speelbanken weder ingevoerd, enz. enz.

Frankfort, 15 maart. Berigten uit Rome deelen de volgende belangrijke bijzonderheden mede, omtrent het onidekken eener stad in den omtrek van Viterbo. De bekende hoogleraar Orioli vond voor geruimen tijd, in eenige kronieken van zyne vaderstad, melding gemaakt van eene stad, Musarna mede, waarvan men niets meer wist. Een naauwkeurig onderzoek stelde hem in staat, de vermoedelijke plaats dier stad op te geven en volgens zijne aanwijzing gelukte het werkelijk eenige burgers te Viterbo de verloren stad weder te vinden, wier muren nog gedeeltelyk behouden, ten minste duidelyk te herkennen zijn. De muren zijn geheel op de Etruscische wijze gebouwd, zonder eenig spoor van Romeinsche muren. Ook in het inwendige der stad vindt men geen spoor van Romeinschen bouwtrant, daarentegen zeer aanzienlyke overblijfselen van Etruscische bouwwerken, zoodat men onderstelt, dat de stad reeds ten tijde der Romeinen is verlaten. Aan den heuvelrand tegenover de stad, heeft men tevens de tot haar behoorende neoclassieke tempel, waarin tegenwoordig opgravingen gedaan worden, die reeds belangrijke resultaten, als sarcophagen, beelden, spiegels enz., opgeleverd hebben. Als eene bijzonderheid wordt gemeld, dat verscheidene standbeelden zeer uitvoerige opschriften in Etruscisch schrift bevatten. Men ziet met zekerheid nog belangrijker resultaten te gemoet. De heer Orioli zal, naar men zegt, een uitvoerig verslag over deze ontdekking in het licht geven.

Wenen, 15 maart. De Lloyd deelt op gezag eener telegrafische depêche uit Triëst mede, dat men in Griekenland bij de aanstaande gedeeltelyke verkiezingen, voor het uitbreken van onlusten vrees.

De termijn, dien Engeland tot regeling van het geschilpunt wil stellen, zal, naar men zegt, billyk zijn.

BELGIË.

Brussel, 16 maart. Biedelyk heeft gisteren de officieele bekendmaking plaats gehad van de drie verkozene afgevaardigden, op het plein van het stadhuis. De roode bladen hadden zich veel moeite gegeven, om te doen gelooven, dat de politie eenen kleinen opstand wilde organiseren, en zij hadden tot dat einde eene menigte berigten, proclamatiën en raadgevingen aan het volk publiek gemaakt, om het aan te sporen, dat het zich stil zoude houden en niet in den strik vallen. Het volk heeft zich dan ook bedaard gehouden en is de zegeraal der heeren Carnot, Vidal en de Flotte niet gaan bijwonen. De drie gekozone socialisten zijn geproclameerd in tegenwoordigheid van een zeer klein getal toehoorders, en de volmaakte rust is te Parijs blijven heerschen.

In den medegedeelden uitslag der verkiezingen in de departementen, hebben eenige wijzigingen plaats gehad. Negen benoemingen zijn stellig ten gunste van de partij der orde, en van eene is dit zeer waarschijnlijk. De gekozone zullen dus voor een derde gedeelte tot haar behooren. Daar men nimmer op een grooter aantal gehoopt had, en die hoop is verwezenlykt, heeft de socialistische partij geene reden om zoo luide victorie te roepen.

Al de geruchten die woensdag te Parijs in omloop waren, zijn verwonderlyk verminderd. Vooreerst, wat betreft de verandering van ministerie, alles bepaalt zich tot de afstreding van den heer Ferdinand Barrot, die in het ministerie van Binnenlandsche Zaken vervangen is door den heer Rouher, minister van Justitie. Laatsgenoemde heeft tot plaatsvervanger in zijn tegenwoordig departement, den heer Barroche, procureur-generaal bij het hof van appel der Seine. Men zegt dat de heer Ferdinand Barrot den heer Lucien Murat, te Turijn als gezant van Frankrijk zal gaan vervangen.

Dit is alles wat de wijzigingen in het ministerie aangaat. Van de aangekondigde wets-ontwerpen tegen het algemeen stemregt en de drukpers, is er nog geen in de zitting der Kamer van gisteren aangeboden. Men schijnt zelf van de aanbieding van het eerstgenoemde te hebben afgezien. Alleen zoude men, naar gezegd wordt, er een in gereedheid brengen, waarbij de vergaderingen van kiezers aan reglementaire bepalingen worden onderworpen. Wat het wetsontwerp tegen de drukpers betreft, men zoude niet bij de aanvankelyk opgevalte plannen blijven — zoo men hieromtrent niets overdreven heeft — maar alleen de herstelling van het zegel voorstellen. Dat is reeds te veel. Eene regering, en vooral eene regering die zich in eenen toestand bevindt als waarin het bewind van Frankrijk op het oogenblik verkeert, kan hare redenen niet beden, en het aan kluislers leggen der vrijheid om zijne gedachten uit te drukken.

Men blijft beweren dat de President getracht heeft een bewind zamen te stellen met de hoofden der parlementaire meerderheid, de heeren Molé, Thiers, de Montalembert enz., maar die staatslieden zouden allen geweigerd hebben de verantwoordelykheid omtrent den tegenwoordigen toestand op zich te nemen.

De Wetgevende Vergadering heeft ten laatste gisteren het onderzoek van de wet op het onderwys ten einde gebragt. Zij werd aangenomen met 399 tegen 237 stemmen. Een amendement van den heer Cremieux, strekkende om de in-werking-treding daarvan, uit te stellen tot 1852, werd door de *question préalable* met eene bijna even groote meerderheid verworpen.

Er is niets nieuws uit Italië, dan alleen dat onderscheidene berigten de tijding bevestigen, dat de Paus op den 2den april te Rome zal terugkomen, zoo als werkellyk in een, op den 6den dezer te Portici gehouden consistorie bepaald zonde zijn. In brieven van den *Toulonnais* wordt hieromtrent echter twyfel geopperd.

Men zegt dat er eenige, hoewel niet belangrijke wanerdelykheden te Pisa hebben plaats gehad.

De opheffing van de blokkade der Grieksche havens is heden officieel, alsmede dat de Grieksche schepen, die door het Engelsche eskader genomen zijn, onder beslag blijven. Dit bericht wordt van alle kanten bevestigd. Wij ontvingen het uit Duitschland, Frankrijk en Engeland.

Binnenlandsche Berigten.

's Gravenhage, 16 maart. De commissiën, benoemd bij Koninklyk besluit van den 9den januari jl., tot het ontwerpen van een plan van verdeeling van het rijk in kiesdistricten, zijn, ofschoon van twee derzelve de rapporten bij het ministerie van Binnenlandsche Zaken nog niet zijn ingekomen, aangeschreven om op den 25sten dezer, onder het voorzitterschap van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage te vergaderen.

De vraag is geopperd, of het Koninklyk besluit van 29 januari 1850 (*Staatsblad* no. 3), houdende nadere bepalingen op het voeren van seinlichten op stoomschepen in zee, ook toepasselyk moet worden geacht op stoomschepen, die alleen de *Zuiderzee* bevaaren?

Hierop is van regeringswege geantwoord, dat het stelsel van seinlichten, bij gemeld besluit bedoeld, niet toepasselyk is op de *Zuiderzee*, blykens de 1ste

alinea van dat besluit, waarbij de bepaling, vastgesteld bij het besluit van 9 december 1845 (*Staatsblad* no. 67), wordt in stand gehouden voor de rivieren, stroomen en kanalen van dit rijk, en de nieuwe bepaling alleen wordt vastgesteld voor de vaart op zee, te rekenen van de plaats van uit- en inklaring, in de zeegeten en verder buitengaats in zee, waaruit de kennelyke bedoeling is af te leiden, dat tot de binnen-stroomen of wateren moeten worden gerekend de *Zuiderzee*, de *Wadden* en binnenreede tot aan de plaats van in- en uitklaring der zeeschepen, waarop toepasselyk blijven de bepalingen van het aangehaalde besluit van 9 december 1845 (*Staatsblad* no. 68) wegens het voeren van seinlichten op de rivieren enz. binnen het rijk.

(*Staats Ct.*)

's Gravenhage, 17 maart. De heer vice-admiraal van den Bosch, kommandant van Zr. Ms. zeemagt in Nederlandsch Indië, en de luitenant ter zee baron Melvill van Carnbee, deszels adjudant, zijn gisteren uit de residentie naar Londen vertrokken, om van daar de reis naar Indië voort te zetten.

Men wil weten dat het ontwerp der provinciale wet door den minister van Binnenlandsche Zaken in gereedheid is gebragt.

Men verzekert, dat de Tweede Kamer, waarschijnlijk veertien dagen na Paschen hare werkzaamheden zal hervatten.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal, zal, naar men verneemt, na Paschen bijeenkomen.

Men verzekert dat HH. KK. HH. prinses Louisa der Nederlanden en de Kroonprins van Zweden, in het laatst der maand mei aanstaande, in tegenwoordigheid van de Zweedsche en Nederlandsche ministers enz., alhier ondertrouwd zullen worden. Het huwelyk zelf zal echter, in juni, in Zweden voltrokken worden. Z. K. H. Prins Frederik zal zich met zijn gezin derwaarts begeven en schijnt voornemens te zijn, den geheelen zomer in Zweden's hoofdstad door te brengen.

Wij vernemen, zegt de *Toekomst*, dat aan het ministerie van Binnenlandsche Zaken met den meesten spoed gewerkt wordt, aan de wets ontwerpen op de verkiezingen en het onderwys.

Naar men verneemt, zegt het *Zondagsblad*, is, ter voldoening aan eene verklaring, door den minister van Finantiën aan de Tweede Kamer gedaan, bij het gouvernement in overweging het voordragen aan de Kamer van wettelyke bepalingen, waarbij het in beslag nemen of onteigenen van goederen, aan den staat toebehoorende, of bij denzelve in gebruik of bezit, tot verhaal van schuldvorderingen, ten laste van den staat, zal worden verboden, ter voorkoming van stremming of belemmering in het openbaar bestuur, welke daaruit zoude kunnen ontstaan.

Rotterdam, 17 maart. Op het veld is hier weder een vrij strenge vorst ingevallen.

De stand des thermometers was daarbij heden nacht ten 12^u ure 28 a 29 gr., heden morgen te 6 ure 25 a 26 gr., heden morgen te 10 ure 27 gr. en des middags te 1 ure 31 gr. F. (N. R. C.)

Ook hier ter stede is het weder, sedert een paar dagen, zeer reactionnair.

STATEN-GENERAAL.

TWEDE KAMER.

Zitting van zaterdag 16 maart.

In de zitting van heden is, vóór de hervatting van de discussiën over de wet omtrent het toezigt over de zaken der munt, door den heer van Hasselt verlot gevraagd om den minister van Marine eenige vragen te doen, betreffende de verplaatsing van het Koninklyk instituut voor de marine te Medemblik naar Delfshaven, en zulks naar aanleiding van een heden ingekomen adres van het stedelyk bestuur van Medemblik, aandringende op een grondig onderzoek nopens de beweerdde ongezondheid dier stad, in verband tot de ter sprake gebragte verplaatsing van gezegd instituut. De vragen waarvoor door den heer van Hasselt verlot werd gevraagd, waren de volgende:

1o. Of het eene waarheid is, dat de regering tot een bepaald besluit gekomen is, om gezegd instituut naar elders te verplaatsen?

2o. Zoo ja, of dat besluit alsdan in verband staat met het bekende stelsel van verplaatsing, dan wel, of het een gevolg is van de beweerdde ongezondheid van Medemblik? en

3o. Of, in dit laatste geval, die beweerdde ongezondheid door een voldoende onderzoek gebleken is, en of het stedelyk bestuur van Medemblik in de gelegenheid is gesteld geweest, om daarvan het tegenbewijs te leveren?

Onderscheidene sprekers hebben daarover het woord gevoerd, zoo voor als tegen het verleenen van het gevraagde verlot.

De minister van Marine, ter vergadering tegenwoordig, heeft evenwel dadelijk op de eerste vraag, zijnde hier de hoofdvraag, geantwoord, en gezegd, dat er nog geen bepaald besluit tot verplaatsing genomen was, maar dat, naar aanleiding van een ingesteld onderzoek nopens den gezondheidstoestand van dat oord en van de bevolking van het instituut, er grond is, om de noodzakelykheid aan te nemen van eene verplaatsing. Na deze verklaring heeft de heer van Hasselt zijn verzoek tot interpellatie ingetrokken en heeft deze zaak geen verder gevolg meer gehad.

Vervolgens is, ter gelegenheid van het uijtbrengen van een rapport op een verzoekschrift, eene discussie

gevoerd over de bezwaren welke de bestaande wijze van heffing van het patentregt oplegt aan de binnenlandsche scheepvaart en bepaald ook aan de turf-schippers. Op voorstel van den heer van Randwijck is het adres, dat tot deze discussie aanleiding gaf, bij afschrift verzonden aan den minister van Finantiën.

Daarna zijn de discussiën over de wet omtrent het toezigt over de zaken der munt voorgezet. De heer Wintgens heeft zijn amendement op art. 11 toegelicht, strekkende om de beslissingen van het muntcollegie alleen te doen gelden als berichten van deskundigen, ter vervanging van de redactie van het ontwerp dat bepaalt: dat de beslissingen van het muntcollegie alle verder onderzoek uitsluiten en dat deze in burgerregtelijke zaken gelden als authentiek bewijs, en in strafzaken als berichten van deskundigen. Onderscheidene sprekers hebben over dat amendement, in verband tot het stelsel der wet op dit stuk, het woord gevoerd.

De heer Fokker opperde het denkbeeld, om, vermits er zoo veel twijfel over het voorgedragen stelsel heerschte, de discussiën tot nader uit te stellen. De minister van Finantiën, schoon van oordeel, dat het voorgedragen stelsel in volkomen overeenstemming met de grondwet was, en dat de speciale quaestien die het hier gold, aan een speciaal collegie ter beslissing moesten worden onderworpen, heeft zich echter tegen dat denkbeeld om de discussie uit te stellen, niet verzet, waartoe dan ook door den heer van Hall, onmiddellijk het bepaalde voorstel werd gedaan, dat wederom woordenwisseling uitlokte, omdat anderen van meening waren, dat in allen geval niet gebleken was, dat de meerderheid zich niet vereenigen kon met het stelsel van procedure, zoo als het in de laatste artikelen der wet was neêrgelegd.

Niettemin is het uitstel der discussiën aangenomen met 45 tegen 15 stemmen, en daarna het voorstel, om de heden afgebroken beraadslagingen op maandag te vervolgen, verworpen met 33 tegen 24 stemmen.

De Voorzitter heeft daarop te kennen gegeven, dat, vermits de werkzaamheden niet zóó ver waren gevorderd, dat er eene nadere bepaling van bijeenkomsten kon worden gemaakt, de zitting werd geschorst tot nadere bijeenroeping.

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, 15 maart.

De reorganisatie-geest van onzen minister van Buitenlandsche Zaken zet zijne vlugt voort op dezelfde grootsche schaal, waarop hij eenige dagen geleden zijne taak aanving, met de verhooging der jaarwedde des predikants van het Smyrnasch consulaat, en uitrustte bij de overbrenging van spendatie-gelden in bezoldigingen van tolken en consulaatwachters. Thans is het de terugroeping en op non-activiteitstelling van een gezantschaps-secretaris te Frankfort, wat van den merkwaardigen ijver des heeren VAN SOSSBEECK komt getuigen. In den laatsten tijd waren er namelijk, zoo wij ons niet bedriegen, twee secretarissen van legatie aan ons gezantschap te Frankfort: de heer DUBOIS en de baron VAN DER DUYN Drie of vier jaren geleden, had de heer VON SCHERTZ volstrekt geene secretarissen, toen scheen hij de werkzaamheden der Frankforter zending zeer goed alleen te kunnen volbrengen. Later werd de heer DUBOIS aan de missie toegevoegd. Baron VAN DER DUYN was toen *attaché* of tweede secretaris te Brussel. Waarom laatstgemeld gezantschap onder den heer BERTHOX eenen tweeden secretaris moest hebben, dien het tijdens den heer FALCK nooit had, vernam men nimmer; evenmin als men ooit vernam, waarom die tweede secretaris van Brussel naar Frankfort verplaatst werd, om er al weder als surnumerair secretaris het gezantschap te verrijken. Niet meer dan toen verklaard werd, waarom die verrijking plaats heeft; wordt er thans opheldering gegeven omtrent de redenen, die niet meer schijnen te pleiten voor de aanwezigheid des heeren VAN DER DUYN, als tweeden secretaris te Frankfort. Wetende, dat de drijfveeren van diplomatische beschikkingen dikwijls niet zonder gevaar of schade zouden kunnen worden gedivulgeerd, onthouden wij ons van alle gissingen aangaande den genomen maatregel, en erkennen wij volgaarne, dat nieuwsgierigheid hier ongepast zou kunnen wezen. Maar, meenen wij zwijgend te moeten berusten in de terugroeping; niet eveneens achten wij ons te moeten onthouden van alle aanmerking omtrent de som des, aan den op non-activiteit geplaatsten secretaris, toegelegden wachtgelds. Dat wachtgeld is gesteld op f1000. Nu kunnen wij juist niet zeggen, dat die som ons te hoog voorkomt; doch overwegende, dat er tot nog toe niet alleen aan secretarissen, maar zelfs aan raden van legatie slechts een wachtgeld van f800 werd toegekend, moeten wij ons verwonderen over het onderscheid, hetwelk er thans ten gunste van den baron VAN DER DUYN wordt gemaakt. Niet naar gunst en willekeur, dunkt ons, maar naar regt en regel behoorden ook de wachtgelden te worden bepaald; en het is stuitend te zien, dat niet aan allen met ééne maat en één gewicht wordt toegegaan. Mogt soms de tegenwoordige minister van Buitenlandsche Zaken vinden, dat de som van f800, die vroeger door zijne voorgangers werd toegelegd, ontoereikend is, welnu dan moet hij

ne ook voor allen gelijkelijk ontoereikend achten. Dan behoort hij ook de som van f800, aan andere secretarissen, ja raden van legatie toegelegd (1), ten minste op hetzelfde cijfer van f1000 te brengen, hetwelk hij thans toewijst aan den baron VAN DER DUYN. Nogtans is dit, zoo wij wel onderrigt zijn, niet geschied. De heer VAN SOSSBEECK schijnt hier geheel eenzijdig den eenen boven den anderen te hebben willen bevoordeelen. Wij weten niet in hoeverre zulk eene handelwijze geacht kan worden te beantwoorden aan het diplomatisch talent, hetwelk den heer VAN SOSSBEECK tot het bestuur onzer Buitenlandsche Zaken deed roepen; doch daar dezelfde staatsman minister is voor de Katholieke Eeredienst, zoo veroorloven wij ons Z. Exc. in bedenking te geven: of het wegen met twee gewigten wel volkomen strookt met de voorschriften van den katechismus, die ook voor ministers van Buitenlandsche Zaken en derzelver behandeling van diplomaten, geldt?

Immers er bestaat hier geene eerlijke uitvlugt uit het dilemma:

of wel f800 wachtgeld is genoegzaam voor eenen secretaris van legatie op non-activiteit; in dat geval is f1000 verkwisting van f200 landsgeld;

of wel f1000 zijn noodig; in dat geval is de voortdurende beperking tot f800 onregt aan den daartoe beperkten gepleegt.

Hooge politieke consideratiën mogen den minister van Buitenlandsche Zaken verhinderen hierop een antwoord te geven; doch de minister der Rooms-Katholieke Eeredienst zal dan vermoedelijk wel vinden dat zijn karakter moet worden gevrijwaard van allen smet of schijn, hetzij van verkwisting, hetzij van onregt.

Bij het nagaan der uitwerksels, welke de maatschappelijke en politieke revolutiën, die gedurende de laatste zestig jaren in Frankrijk voorvielen, op de welvaart en den toestand der tegenwoordige generatie van Franschen hadden, zijn velen tot het besluit gekomen, dat, in spijt van de verdeling des eigendoms en van den vooruitgang der nijverheid, de behoeften des volks en de vorderingen van den staat ten minste in dezelfde evenredigheid toenamen; zoodat men, uit een materiëel oogpunt beschouwende, bezwaarlijk zou kunnen zeggen, dat de maatschappij zelve tevreden is, of dat de eigendom in wezenlijkheid meer zekerheid geniet, dan een en ander het geval was onder de misbruiken van het oude régime. Wat daarvan zij, in onmiddellijke betrekking tot dit onderwerp, de materiële toestand des Franschen volks, verdienen de discussiën die laatstelijk in de Nationale Vergadering zelve, opzigtens het moreel en intellectueel verval der natie werden gehouden, ernstige opmerkzaamheid. De debatten betrekkelijk de universiteit van Frankrijk geven natuurlijkerwijze aanleiding tot de vraag: »Wat heeft dan eigenlijk, »voor zooveel de feiten spreken, die uitsluitende instelling gedaan voor de verstandelijke opvoeding des »lands?« En ofschoon men daarop, bij wijze van compliment antwoorden kon, dat zij de mannen voortbragt, die thans op de banken der wetgeving zitten; zoo hoort men echter, bij een ander onderzoek, diezelfde mannen, en dat wel de uitmuntendste derzelve, een vernederend tafereel ophangen van de moreele en intellectuele beschaving des hedendaagschen Frankrijs. Wij zouden zeker gearzeld hebben, ons, in het openbaar aanmerkingen van zoo krenkende aard te veroorloven; doch sedert de heer THIERS, met de gewone levendigheid zijner autobiographische schetsen en zijne gezelschappelijke welsprekendheid, niet geschroomd heeft den democratischen toestand zijner landgenooten te ontleden, in al deszelfs noodlottige gevolgen bloot te leggen, zoo zien wij niet in, waarens wij, vreemdeling, huiveriger zouden wezen dan het voormalige hoofd der populaire oppositie in Frankrijk. Om een eenvoudig en voldoende feit bij te brengen, 't welk de heer THIERS zelf, zonder eenige tegenspraak te ontmoeten, als bewijs aanvoerde: Het zou ten huidige dage onmogelijk wezen, in gansch Frankrijk eene vergadering saam te brengen, die in talent, kunde, welsprekendheid, karakter en waardigheid eene vergelijking zou kunnen afdaan met dat merkwaardig ligchaam, 't welk uit de *Assemblée Générale* des rijks voortspoot en hetwelk, in 1789, het ontzaglijk werk der nationale regeneratie aanvaardde. Even als de grondleggers der constitutie-

(1) Aan den heer ROEST VAN LIMBURG onder anderen, die reeds in 1841 benoemd werd tot raad van legatie, en eenige maanden later in die hoedanigheid werd toegevoegd aan het gezantschap te Weenen, alwaar hij — tot in 1846 meeren wij — tevens de betrekking van secretaris van legatie vervulde, en herhaaldelijk, bij afwezigheid des gezants, de functiën van zaakgelastigde bij de Keizerlijke regering waarnam, werd, zoo wij wel onderrigt zijn, bij zijne op non-activiteit-stelling, een wachtgeld van f800 toegelegd; ofschoon wij steeds hoorden, dat de regering zeer tevreden was over de wijze waarop hij te Weenen zijne betrekking vervulde en hem deswege ook tot zaakgelastigde en consul-generaal te Athené had benoemd; — een post, van welks vervulling, gelijk men weet, niet alleen de gemelde raad van legatie, maar ook al onze andere diplomaten werden verschoond, zoodra er door de benoemden aangekondigd werd, dat de betrekking, voor de daarop bestemde jaarwedde, onmogelijk naar behooren kon worden vervuld.

neele onafhankelijkheid van de Vereenigde Staten, waren zij het voortbrengsel van dien toestand der maatschappij, welken zij geroepen werden af te breken; maar zij openden een tijdperk, 't welk niet bestemd was om mededingers hunner eigene grootheid op te leveren. En geen wonder ook. Frankrijk's Nationale Vergadering, van 1789, bevatte in één brandpunt, al de vergaderde rijkdommen en kundigheden der monarchie; een ras van mannen, onafhankelijk door stand en vermogen, beschaafd door verrijning gezellig verkeer; eene gesteldheid, die, alhoewel niet in haar geheel van zedeloosheid vrij te pleiten, nogtans de begrippen gevormd had van iedereen in dat luisterrijk conclave, van MALESHERBES af tot den bisschop VAN AUTUN toe; eene klasse van magistraten, gevoed met de overleveringen der regtsgeleerdheid van Rome en van de parlementen van Frankrijk, en verrijkt met het nadrukkelijk gezag, de logische scherpsinnigheid en het krachtig oordeel der groote school van FORTIER en D'AGUSSSEAU. De revolutie sleepte dat gansche gebouw van al deszelfs vesten weg; en na de rusteloze pogingen van twee generatiën, bevat de Nationale Vergadering van 1850 niet meer dan de ruïnen of de *debris* van wat haar eerst voorafging. In plaats van die geduldige en noeste studiën, die den geest sterken door de volledige bevatting eener wetenschap of eener betrekking, hebben de Franschen nu eene oppervlakkige en veelzijdige opvoeding, die zonder arbeid wil leeren wat de geest zonder voordeel verkrijgt. Beoefening van classische letterkunde, een tijd lang geheel gestaakt, is thans nog uitzondering veeleer dan regel, althans in de hogere takken van geleerdheid en kritiek. Op de banken der universiteit veldringt zich een ras, 't welk slechts met één denkbeeld, met éenen hartstogt bezield is, namelijk zijn geringen inzet te werpen in de loterij des levens, bouwend op gunst of geluk, veeleer dan op eigene krachten en eigen wil. En als zij dan de plichten en den post van burgers aanvaardden, storten die ligtvaardige en beginsellooze gelukzoekers, krachteloos en besluiteloos, zich in eenen stroom, die tot afronden en kolken kan voeren. Afgunstig van alle meerderheid, en onlijdzzaam van alle contrôle; onkundig van het verleden, en onverschillig voor de toekomst, heeft eene natie op dien trap van verbetering reeds de banden des gezags verstenen en den standaard van deugd, verdienste, van waarheid verlaagd. Haar horizon beperkt zich tot hare eigene begierden of hare eigene bezorgdheden, en zij leeft in dierlijke ongevoeligheid voor den roemrijken staar harer voorzaten, of de droigende reeks harer nakomelingschap. Want bijaldien aristocratie vooral bestaat door het verleden en voor de toekomst, in zoover als de krachten van den individu botengeld worden door de inrigtingen, waartoe hij behoort, zoo concentreert democratie alle regten in den persoon en alle kracht in het tegenwoordige. Het eene beginsel zet voort, het andere verteert; het eene poogt de maatschappij te behouden in vormen, duurzamer dan het welgevallen eener generatie; het andere zou, tot het uiterste gedreven, de maatschappij zelve opofferen aan de nieuwste uitvinding van demagogischen vooruitgang. En echter, aan wat onpartijdiger toets van de waarde en werking van politieke instellingen kan men dezelve onderwerpen, dan als men er van verlangt, dat zij het vermogen van voortplanting bezitten, en dat zij aan toekomende generatiën het erfdeel der natie onverminderd overleveren? De moreele en intellectuele toestand van Frankrijk voldoet echter zoo weinig aan dien toets, dat zelfs de vurigste voorstanders der eerste revolutie (en de heer THIERS behoorde, niet lang geleden, tot dat getal) zich geneigd gevoelen om toe te stemmen, dat men wel zou kunnen vragen, of die schokken geene ondoelmatige en vernielende gevolgen hebben gehad. Wat de staat van de burgers vordert, is aanmerkelijk toegenomen, maar hun vermogen om er aan te voldoen is verminderd; de moeilijkheid van zulk eene natie te regeren, is grooter dan ooit; maar de mannen, geboren en opgevoed om zoodanige moeilijkheid te overkomen, zijn schaarscher en schaarscher; de laatste generatie bezat er twee of drie, het jonger geslacht heeft er tot nog toe geen opgeleverd. Vreemd als het schijnen moge, baant politieke bekwaamheid van de hoogste soort zich bezwaarlijker haren weg, en is, in wezenlijkheid, zeldzamer waar politieke magt wijder verbreid is, dan waar zij zich geconcentreerder bevindt in den voorkomender raad eens soevereins of eener oligarchie. De reden daarvan laat zich licht verklaren: in democratische staten toch belemmert het gewoel van afgunstige middelmatigheid de paden van bevordering, en geoorzaamt niet dan onwilling, zelfs aan uitstekend talent; terwyl in de oudere politieke maatschappijen van Europa de menschen beter leerden zoo te gehoorzamen als te bevelen. Waar zal men de arbeiders van dien wijngaard nemen? Wie van deze generatie in Frankrijk zal het voor haar weggelegde werk verrichten? Het is niet geen minachting voor de staatsmannen van datland, dat wij onze vrees uitdrukken, dat er zich onder hen niemand bevindt, van wien men de bejegening zou kunnen verwachten der ongerechtigde en vernielende krachten, welke de onvoorzichtige en onverschillige menschen, die nu de maatschappij bevoelen, en die nu de menschen, die nuvens of onder dezelve staan, tot pygmeëen verkleind; en daar

dezelfde oorzaken voortdurend leiden tot vermindering dier kracht van karakter en dier helderheid van oordeel, die alleen zich doen gelden in de regering des menschedoms, zoo groeit het euvel-aan-door zijne uitwerksels op de maatschappij; en zoo begrijpen wij door welke geheimzinnige beschikkingen der Voorzienigheid, staten, gelijk Rome zelf, gezonken zijn, totdat zij geene regering meer konden dan afwisselend geweld en omkoopning, en aanhoudende invallen van barbaren het Keizerlijk tooneel sloten.

Advertentiën.

VERKOOP van ZWARE BOOMEN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN DER STAD Arnhem, zijn voornemens Woensdag 20 Maart 1850, des middags te 12 ure, ten Raadhuize van gemeente Stad, in het openbaar te verkoopen:

Onderscheidene Zware IJPEN- en LINDENBOOMEN, staande uitgebaakt op den Wal, bij de Roermondse Gracht, Buiten Singel, Steenstraat en Volschen weg, benevens eenig HAKHOUT onderlangs den Sing en achter Marienberg.

Aanwijzing doet de Stadsbaas **W. VAN ZOEST**.

Verkoop van Waalsteen.

Op Donderdag den vierden April aanstaande, des voormiddags te tien ure, zullen ten huize van **G. REIJMERS**, aan het Veer te Pannerden, publiek geveild en, naar genoegen geldende, verkocht worden:

Ruim zestienmaal honderdduizend STEENEN, van verschillende soorten, bestaande in VLAKKEN- en STRAAT-KLINKERS, HARDGRAAUW, BOEGRAAUW, ROOD enz., in vijf en zestig verschillende kavelingen uitgebakend staande op de Steenbakkerij, gelegen op de *Kijfwaard*, onder Pannerden, even boven de scheiding van de Rivieren den Rijn en de Waal.

Daaronder behooren ruim driemaal honderdduizend STRAATKLINKERS.

Aanwijzing geeft **E. HENDRIKS**, wonende bij dien Steenoven.

+++ Op Zaterdag den 23sten Maart 1850, des voormiddags om 10 uur, zal men in het Hof van Berlijn, te Zevenaar, publiek verkoopen: Eene partij TEEN- of MANDEMAKERSHOUT en WILGENHAAR, staande in de *Lobithsche* Rijswaarden in perceelen uitgebaakt, waarvan daags te voren in loco aanwijzing geschiedt.

ABRAAK: HET KASTEEL op Sinderen, in de Gemeente Wisch. — Informatiën te bekomen bij den Notaris **VAN ZUIJDAM**, te Terborg, of op den Huize Sinderen voormeld. — Brieven franco.

Boomkweekerij te Voorst.

De ondergeteekende maakt bekend, dat door vermeerdert debiet en vergrooting zijner Kweekerij, de prijzen van zijn plantsoen zeer zijn verminderd. Hij is ruim gesorteerd in VRUCHTBOOMEN, GEENTE HEESTERS en BLOEMSTRUIKEN; in ROZEN, soewel aan struiken als op stam, van welke laatste het getal *verschiedene duizenden* bedraagt. Voorts alle soorten van GROF PLANTSOEN, geschikt tot het aanleggen van Bosschen, Lanen, Parken en Wandelingen. De verzending langs de rivieren geschiedt franco; voor inpakking wordt niets gerekend.

Voorst, bij Zutphen.

J. WTEWAALL.

R. C. Akourtij, Jzn.,

Opvolger van C. DE WINTER,

Bloemist, op *Kwee's-Lust*, in de Maliebaan, te Utrecht, heeft de eer aan alle Bloemlieffhebbers te berichten, dat de *Nieuwe Catalogussen en Prijscouranten* van zijne uitgebreide en vermaarde verzamelingen POTGEWASSEN, doorbloeiende ROZEN, VOLLEN GRONDS PLANTEN, DAHLIA'S, enz., zijn uitgegeven en verder, op franco aanvraag, door hem terhand aan alle belanghebbenden kosteloos en portvrij zullen worden overgemaakt. Meer dan honderd Gouden en Zilveren Exemplaren, enz.

Bloemisterij, in een tijdsverloop van ongemeen jaren, op onderscheidene, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche Bloemen-Tentoonstellingen, waarborgen de voortreffelijkheid harer arbeid.

De ondergeteekende verklaart mits deze, dat hij, ten tijde van het gebruik eener **GOLDBERGERSCHE RHM. KETTING**, bij de heeren **J. A. KLIN-GER en Co.**, te Rotterdam, gekocht, van bijna ondragelijke reumatische pijnen in het hoofd GE-

HEEL BEVRIJD IS, waaraan hij sinds geruimen tijd geleden heeft.

Rotterdam, 7 Februarij 1850.

P. HOLTZ,

in de Breedstraat, Wijk 10, No. 226.

De echte **GOLDBERGERSCHE KETTINGEN** kosten 1 Th. en 1½ Th. en worden in onderstaande Depôts verkocht.

Amsterdam, Verkoophuis.	Kampen, Jvr. M. Voogt.
Amersfoort, A. H. van Kleef, Gebr. de Bruin Ruyven	Ouboter.
Almelo, C. Rossmark.	Leiden, A. Dirks.
Apeldoorn, Bruno Tideman.	Leeuwarden, S. P. Postma.
Arnhem, G. W. Tikkel.	Maastricht, Primavesi ainé.
Assen, H. P. A. v. Gorcum.	Middelburg, J. C. Kries.
Alkmaar, J. Brongers Gz.	Monnickendam, P. de Boer Pz.
Bergen-op-Zoom, D. Pouwels.	Nijmegen, Gebr. Swemelaar.
Bergen-op-Zoom, C. H. Veraart.	Nieuwe Diep, T. Groen.
Bolsward, S. S. Oosterbaan.	Pekel-A, Gebr. Polak.
's Bosch, F. L. Welsch.	Rotterdam, J. A. Klinger en Co.
Boxmeer, F. Leblanc.	Roermond, P. Hanrath.
Breda, Wed. J. Julianus.	" J. J. Roman.
Dokkum, A. Schaafsma.	Schiedam, Mej. A. B. Roepius.
Doelincum, W. J. Raadgeep.	Sneek, P. T. Potma.
Delft, J. T. Wagner.	Tiel, L. Ulfelder.
Deventer, B. H. Tikkel.	Utrecht, Ferd. Meijer.
Enkhuizen, G. Rienderhoff.	Venlo, C. J. v. Boom (Vader).
Gonda, A. Goedraad.	Venlo, E. J. Muller.
Gorcum, H. Bodery.	Veendam, S. Savenye.
Groningen, R. Hartman.	Vlissingen, A. M. Kalb's Fleisch.
Goes, J. Bouwens.	Winschoten, G. Wasman.
's Hage, Sack en Co.	Wijk bij Duurstede, W. C. Zorn.
Haarlem, J. Larsen.	Zaandam, P. de Boer.
" Wed. de Lange en v. Ek.	Zierikzee, C. v. Schaick.
Harderwijk, Wed. G. Tjohoff.	Zutphen, J. H. A. Wansleven.
Harlingen, L. P. Miranda Pz.	Zwolle, W. Ulderink Jr.
Hoorn, L. B. Ruttenberg.	" A. A. v. d. Kolk.
Helvoetsluis, H. G. van Steeden.	

+++ Heden is weer bij **J. BOUWMAN** te Arnhem, in voorraad, de door mijne Begunstigers voor deugdzaam erkende

STALEN PENNEN-INKT.

Per Kruikje 10 Cent, de flesch 35 en heele 60 Cent.

VOOR LEESGEZELSCHAPPEN.

* Bij **W. VAN BOEKEREN** is uitgegeven:

I. GESCHIEDENIS DER LAATSTE ZESTIG JAREN,

VAN 1789—1850, DOOR

Mr. A. W. ENGELN, à f 3.60.

Het omvat een volledig en onderhoudend verhaal van al de voornaamste Gebeurtenissen sedert de Fransche omwenteling tot op heden.

II. HET JAAR 1848. GESCHIEDENIS VAN DEN DAG,

DOOR

Mr. A. W. ENGELN.

In één deel compleet, met de Portretten van **LAMARTINE, RADETSKY** en **CAVAIGNAC**, à f 3.60.

De Schrijver levert ten slotte der Geschiedenis van het Revolutiejaar 1848 een beknopt overzicht der latere gebeurtenissen tot heden.

HOLLOWAYS' Pillen en Zalf. Verkoudheden, Asthma, Kortademigheid, van de ergste soort, genezen.

Men doe bejaarden 3 à 4 van deze Pillen des avonds en des morgens isamen te nemen met de Zalf.

op wrijve men de borst met veel Zalf goed in. Men mag volstrekt geen soep, groenten of aardappelen eten, ook geen podding, geen wijn, bier, geestrijke dranken en koffij drinken. — De maaltijd moet uit schapenvleesch, rundvleesch en brood bestaan. Op deze wijze eenigen tijd voortgaande, wordt men genezen.

Door het vermeerdert debiet zijn de Prijzen thans de volgende.

Doosjes Pillen van f 0.90, f 2.10, f 3.30, f 7.75, f 15.50, f 23.50; *Potjes Zalf* van f 0.90, f 2.10, f 3.30, f 8.15 f 15.90 f 23.90.

Zijn op franco-aanvraag a contant te bekomen, bij den Heer **F. ROMELIJN**, Fz., Depothouder te Arnhem; alsmede te Londen, Strand 244, **HOLLOWAYS' Etablissement.**

Burgerlijke stand.

ZUTPHEN:

Van 6 tot en met 13 maart.

Gehuwd: J. A. Romville, 24 j., met G. Vers, 26 j. — J. J. Colenbrauder, wedr. van J. G. Roelofs, 45 j., met G. G. Immink, 45 j.

Bevallen: W. H. Vels, geb. Klomps, D. — C. M. Stooter, geb. Winterink, D. — C. J. Bakker, geb. Meuleman, D. — E. Ruysink, geb. Oldeman, Z. — D. Hagens, geb. Langer, Z. — H. J. Petersen, geb. Nijland, Z. — A. S. A. de Bas, geb. de Favauge, D. — H. Boesman, geb. de Vries, Z. — W. Olthof, geb. Driesen, D. — M. Brandenberg, geb. Haak, D. — D. J. Scholten, geb. Berkel, D.

Overleden: J. H. Versteeg, 63 j. — Doodgeb. D van S. Wilten. — H. Kooij, 4 m. — M. T. Fackeldeij, 6 j. — A. Olthof, 7 w. — Doodgeb. D van A. J. Kets de Vries.

APELDOORN:

Van 8 tot en met 15 maart.

Gehuwd: A. v. d. Bosch, wedr. van J. Jansen, 43 j., met A. A. Schut, 43 j.

Bevallen: D. Hooge, geb. Bos, D. — G. Loois, geb. Gerritsen Romein, D.

Overleden: H. A. Brinkman, 1 j. 3 m.

CULENBORG:

Van 2 tot en met 9 maart.

Gehuwd: Geene.
Bevallen: M. van Haften, geb. Nieuwenhuizen, Z. — W. Pin, geb. van Es, Z. — A. M. Boonzaier, geb. Zurich, Z. — C. Copier, geb. van der Zant, D. — H. van den Ham, geb. Verhoef, D. — C. van Veen, geb. Vermeulen, D. — A. Salari, geb. Hak, D.
Overleden: W. Walstijn, wed. van J. M. v. Middekoop, 56 j.

ZWOLLE, 15 maart.

Tarwe f 7.00 à 7.75. — *Rogge* (Oude) f 4.75. (Nieuwe) f 3.75 à 4.25. — *Boekweit* 3.75 à 4.75. — *Garst* f 4.00. — *Boonen* f 4.00 à 4.60. — *Aardappelen* f 1.20 à 1.65. — *Boter* n. p. f 0.60 à 0.75. ½ ton f 14.00 à 15.50.

DUYSTER, 15 maart.

Met uitzondering van *Boekweit*, was heden de stemming voor alle andere Granen minder willig, en moest zoewel *Tarwe* als *Rogge* iets lager worden afgegeven. — *Tarwe* bij vrij aanzienlijken toevoer, werd naar dengd verkocht voor f 6.50 à 7.25, enkele zeer geringe soorten nog iets beneden de laagste notering. — Van *Rogge* was de aanvoer minder aanzienlijk dan de vorige week, en desniettemin de prijzen iets lager, zijnde verkocht van f 3.75 tot 4.00. — *Boekweit* ruimsde bij redelijken aanvoer tot vorige prijzen wel op, zijnde verkocht van f 4.50 tot 4.75. — *Garst* in een doen f 3.00 à 3.40. — *Haver* f 2.60 à 3.00. — *Aardappelen*: f 1.10 à 1.30, puik beste f 1.50 het mud. Ter markt 25 à 30 mud. Per schip verzonden 700 à 800 mud tegen f 1.20 à 1.50 het mud. — *Boter*: 1. soort f 13.50 à 14.00. 2. soort f 10.00 à 12.00.

ZUTPHEN, 14 maart.

Voor *Tarwe* was men bij redelijken aanvoer, willig gestemd en werd tot vorige prijzen verhandeld, als van f 6.25 tot 7.40. — *Rogge* ruim de helft minder dan de vorige week aangevoerd, zeer traag en lager afgegeven. — *Boekweit* in de puik soorten, van f 4.10 tot 4.70. — *Garst* niet aanwezig. — *Haver* bij eenige partij f 2.50. — *Klaverzaad* 21 à 22 cent de 5 Ons. — *Aardappelen* van f 1.30 tot 1.50. — *Geleden* 750 mud. — *Boter*: van f 12.00 tot 13.00 het ½ vat.

TREZ, 11 maart.

Wij hadden een grooten aanvoer van granen; voor *Tarwe* werd 15 à 20 cts. minder besteed, *Rogge* 10 cts. lager, *Duivenboonen* 10 cts. lager. *Haver* vond goeden aftrek 10 cts. hooger, in *Garst* gaat weinig om. — *Nieuwe Tarwe* van f 5.60, 6.80 tot 7.50. — *Rogge* van f 4.25, 4.50 tot 4.75. — *Boonen* van f 4.20, 4.50 tot 4.75. — *Haver* van f 1.90, 2.20 tot 2.70. — *Garst* van f 3.50 tot 4.

Arnhem, 11 maart.

Den 15 maart 1 El 3 Palm 3 Duim; gew. O D. gev. 7 D.

De *Arnhemse Courant* is f 3 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.00 en van zes tot tien regels f 1.50, behalve 25 cents negelagt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij **G. J. THIEME**, Boekdrukker.